

[Jørgen Jørgensen.]

Maade, man altsaa mener det udvikler sig paa. Om denne Opfattelse er berettiget eller ej, er jo i og for sig i den Forbindelse ganske ligegyldigt. At der er Ting, som kan drages frem, og som der ude i Befolkningen kan skaffes Beviser for, er der ingen Tvivl om. At de store Beviser, om jeg maa bruge det Udtryk, i Almindelighed ikke kommer ind til Ministeriet til Dokumentation, men kun kommer frem, som det er sket oppe i Nørrejylland, beviser jo ikke, at Forholdene ikke kunde være anderledes, og det beviser navnlig ikke, at man ikke burde indstille sig paa i alle Tilfælde at slaa hele denne Agitation af Marken, hvis den er ubegrundet.

Ifølge Ændringsforslaget vælger Kommunalbestyrelsen de to Medlemmer, hvoraf det ene, Formanden, skal være Medlem af Kommunalbestyrelsen, og det andet skal være Ejer eller Bruger af en Landejendom og i sin Bedrift beskæftige fremmed Arbejds-kraft. Det tredje Medlem skal vælges af den stedlige Afdeling af Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse og skal være bosat i Kommunen; det tilføjes, at i Kommuner, hvor der ikke findes Afdelinger af nævnte Arbejdsløshedskasse, skal Kommunalbestyrelsen ogsaa vælge det tredje Medlem, men det skal være et Medlem, som er tilsluttet det nævnte Forbund, og som er bosat i Kommunen.

Det er Udvalgets Opgave at holde sig nøje underrettet om Forholdene, modtage Indberetninger fra Arbejdsløshedskasserne om Arbejdsledighed i Kommunen og om, hvorvidt der inden for Kommunen findes Trang til Medhjælp, som ikke har kunnet skaffes inden for de Fag, der er Tale om, Landbrug, Gartneri og husligt Arbejde, samt drage Omsorg for, at ledig Arbejds-kraft anvises i saa stor Udstrækning, som det kommunale Udvalg kan gøre det. Der er efter min Opfattelse ingen Tvivl om, at Landmændene med langt større Tryghed vil henvende sig til et saadant Udvalg, end de vil henvende sig til det store Arbejdsanvisningskontor, som maaske ligger langt derfra inde i Købstaden.

Der er indsat en Bestemmelse, som i øvrigt findes baade i Arbejdsløshedsloven og i Forsorgslovens § 292, om, at Personer, der nægter at overtage det anviste Arbejde, eller som uden fyldestgørende Grund forlader dette, taber deres Ret til Understøttelse af henholdsvis Arbejdsløsheds-kassen og Kommunen i Henhold til Lov om offentlig Forsorg.

Fremdeles er der en ny Bestemmelse,

som gaar ud paa, at der paalægges Arbejds-giverne Pligt til at meddele, hvis anvist Arbejds-kraft udebliver eller forlader Arbejdet uden fyldestgørende Grund. Det er utvivlsomt en overordentlig nyttig Bestemmelse. Endvidere kan det kommunale Udvalg hos det offentlige Arbejdsanvisningskontor kræve Oplysninger om, hvad der er Kontoret bekendt om ledigt Arbejde og ledige Arbejdere inden for Kommunen, og det er forpligtet til paa Begæring af Arbejdsanvisningskontoret at give Oplysning om, hvad der er det bekendt om Arbejdsforholdene inden for Kommunen.

Man hører saa ofte ude omkring, at Arbejds-giverne ganske roligt finder sig i under Akkordarbejde, Sæsonarbejde i Roerne, eller hvor det nu er, at have en Arbejder, der gaar til Kontrol og hæver sin Understøttelse og saa gaar paa Arbejde igen. Det lader sig meget vanskeligt kontrollere, for hvem skulde kontrollere det? Arbejds-løsheds-kassens Kontrolbestyrer ude i Landkommunerne har andet at bestille, og han har heller ingen Pligt til ligefrem at gaa rundt og snuse, og den paagældende Arbejds-giver tolererer det altsaa. Maaske ved han slet ikke, at den paagældende gaar til Kontrol. Men der oparbejder sig herved en Stemning, som jeg ikke synes den danske hæderlige Arbejder kan være tjent med. Har man et saadant Udvalg, er det klart, at det maa være dets Opgave, saa snart det kommer under Vejr med, at noget saadant løber rundt blandt Folk, at sørge for, at det bliver slaaet ned, hvis det er Løgn, eller at der, hvis det virkelig viser sig at være Tilfældet, bliver grebet ind over for det.

Endelig er der en Bestemmelse om, at man kan samarbejde med andre kommunale Udvalg paa Egnen og paa den Maade skabe en Kontakt inden for et snævrere Omraade, hvilket vil kunne være til overordentlig Nytte. Til sidst er der en Passus, der siger, at Udgifterne ved det kommunale Udvalgs Arbejde afholdes af vedkommende Kommune.

Nedsættelsen af saadanne Udvalg kan efter min Opfattelse ikke betragtes som nogen uvenlig Handling over for Arbejderne. Det kan det for det første ikke af den Grund, at man godkender Arbejds-mændenes Arbejdsløshedskasse som en Institution, der ganske ligestilles med Kommunen og vælger den ene Repræsentant i dette neutrale Udvalg. Dernæst er det en Bestemmelse, som ogsaa tager Sigte paa at ramme den Arbejds-giver, der ikke holder sig Loven efterrettelig, idet man ikke kan antage Folk, som samtidig gaar til Kon-